

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/72/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917204553
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5917204553.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: COOP Jednota Trstená, spotrebné družstvo, so sídlom Hattalova 100, 028 01 Trstená, IČO: 36 012 815, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom R. F. XXXX/XX, XXX XX Y. M., proti žalovanej: Bc. Alena Protušová, s miestom podnikania 034 95 Likavka 536, IČO: 46 227 385, adresa na doručovanie písomností U. XX, XXX XX U., zastúpenej právnou zástupkyňou Mgr. Monikou Dubskou, advokátkou, so sídlom X. XXX/XX, XXX XX E., pracovisko Š. U. X, XXX XX E., v konaní o zaplatenie 1.834,51 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/45/2017-114 zo dňa 20. decembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/45/2017-114 zo dňa 20. decembra 2017 p o t v r
d z u j e .

Žalobca m á voči žalovanej n á r o k na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.834,51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 1.894,51 Eur od 22.01.2017 do 24.05.2017, úrokom z omeškania vo výške 0,1 % denne zo sumy 1.834,51 Eur od 25.05.2017 až do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti výroku rozsudku. Samostatným výrokom okresný súd rozhodol, že žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré mu je žalovaná povinná zaplatiť vo výške, o ktorej bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok. Okresný súd v odôvodnení rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, ktorú odôvodnil žalobca po skutkovej stránke tým, že uzatvoril so žalovanou dňa 23.06.2015 Zmluvu o nájme, predmetom ktorej bol prenájom nebytových priestorov o výmere 136 m² v nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX k.ú. X. M. ako obchodný objekt súp. č. XX, postavený na pozemku KN „C“ parc. č. 109. Na základe tejto zmluvy sa žalovaná zaviazala platiť mesačné nájomné vo výške 120 Eur, a to vždy do 12. dňa v príslušnom mesiaci. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť žalobcovi náklady za odber elektrickej energie, plynu a vody, a to na základe faktúry vyúčtovanej žalobcom so splatnosťou najneskôr do 8 dní od doručenia faktúry. Žalobca na základe Zmluvy o nájme zo dňa 23.06.2015 vystavil žalovanej faktúru č. 170003754 za spotrebu elektrickej energie za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016 v sume 1.894,51 Eur splatnú dňa 21.01.2017. Žalobca zaslal žalovanej dňa 26.05.2017 dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov, na základe ktorej prioritne mohli dôjsť k dohode o započítaní vzájomných pohľadávok žalobcu a žalovanej vo výške 60 Eur. Žalovaná návrh dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov neakceptovala. Návrh dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok a záväzkov obsahoval aj prejav vôle žalobcu jednostranne započítať svoju pohľadávku voči žalovanej vo výške 60 Eur, vyplývajúcu z faktúry č. 170003754, voči pohľadávke žalovanej k žalobcovi vo výške 60 Eur, titulom nároku na

vrátenie časti kaucie. Nakoľko takýto prejav vôle bol žalovanej doručený do jej sféry dispozície, došlo k jednostrannému započítaniu pohľadávky žalobcu voči žalovanej s pohľadávkou žalovanej voči žalobcovi v rozsahu 60 Eur. Pohľadávka žalobcu po zohľadnení jednostranného zápočtu predstavovala istinu vo výške 1.834,51 Eur. Podľa žaloby žalobcu žalovaná túto pohľadávku napriek viacerým urgenciám neuhradila ani čiastočne, preto sa domáhal zaplattenia sumy 1.894,51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,1 % denne ako vyplýva z uzavretej zmluvy, za aplikácie ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka spolu aj s náhradou trov súdneho konania.

2. Okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie listinami, výpoveďou žalovanej, výpoveďami svedkov Ing. U. V., Z. X. a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je opodstatnená za aplikácie aj rozhodných ustanovení § 3 ods. 1, § 5 ods. 1, 3, § 7 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 116/1990 Zb.“) v spojení s ust. § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 365 ods. 1, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

3. Na základe výsledkov dokazovania okresný súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá dňa 23.06.2015 Zmluva o nájme nebytového priestoru v zmysle zákona č. 116/1990 Zb.. Predmetom zmluvy bol prenájom nebytových priestorov vo výmere 136 m² v nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX k.ú. X. M. ako objekt súpisného čísla XX, postavený na pozemku KN „C“ parc. č. 109. Na základe tejto zmluvy sa žalovaná zaviazala platiť žalobcovi mesačné nájomné vo výške 120 Eur, a to vždy do 12. dňa v príslušnom mesiaci. Žalovaná podľa čl. III. bodu 7 zmluvy sa zaviazala zaplatiť náklady za odber elektrickej energie a vody podľa skutočnej spotreby zistenej na elektrometre a vodomere. Žalobca sa zaviazal vyúčtovať náklady podľa podkladov od dodávateľa a vyfakturované náklady mala žalovaná uhradiť do 8 dní od doručenia faktúry. Okresný súd z listinných dôkazov, a to zmluvy o dodávke, distribúcii elektriny a prevzatie zodpovednosti za odchýlku za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015, za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016 mal za preukázané, že medzi žalobcom ako odberateľom a Stredoslovenskou energetikou a.s. Žilina ako dodávateľom boli uzatvorené zmluvy, predmetom ktorých bol záväzok Stredoslovenskej energetiky zabezpečiť žalobcovi distribúciu elektriny v štandardnom zabezpečení a ostatné služby spojené s užívaním sústavy pre všetky odberné miesta, ktoré boli uvedené v prílohe č. 1 danej zmluvy. Z vyúčtovacej faktúry za dodávku a distribúciu elektrickej energie č. faktúry 9170158220 zo dňa 09.01.2017, splatnou dňa 24.01.2017, Stredoslovenská energetika vyúčtovala žalobcovi na odbernom mieste X. M. XX - D (odberné miesto žalovanej) sumu na úhradu nedoplatku vo výške 992,51 Eur za dodávku elektrickej energie za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016, s tým, že účtované položky za distribúciu a dodávku elektriny boli v sume 1.894,51 Eur a zaplattené preddavkové platby boli vo výške 902 Eur, teda rozdiel - nedoplatok bol v sume 992,51 Eur. Z rekapitulácie faktúr zo dňa 12.01.2017 mal okresný súd za preukázané, že Stredoslovenská energetika ako dodávateľ elektrickej energie zrekapitulovala všetky faktúry za dodávku elektrickej energie na jednotlivé odberné miesta odberateľa COOP Jednota Trstená v celkovej sume 28.056,10 Eur, pričom v rámci týchto odberných miest bolo aj odberné miesto, ktoré bolo v tej dobe užívané nájomcom, t.j. žalovanou a bola vystavená faktúra č. 9170158220 v celkovej sume 1.894,51 Eur, zaplattené zálohy v sume 902 Eur, nedoplatok vo výške 992,51 Eur. Z výpisu z účtu Slovenskej sporiteľne žalobcu mal okresný súd za preukázané, že dňa 24.01.2017 uhradil žalobca Stredoslovenskej energetike za dodávku elektrickej energie v zmysle vyfakturovaných faktúr a rekapitulácií faktúr sumu 28.056,10 Eur, teda aj položku, ktorú mala zaplatiť žalobcovi žalovaná v sume 1.894,51 Eur. S poukazom na tieto dôkazy okresný súd skonštatoval, že žalobca oprávnenne vystavil pre žalovanú faktúru č. 170003754 dňa 09.01.2017 splatnú dňa 21.01.2017 za dodávku elektrickej energie za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016 v celkovej sume 1.894,51 Eur, ktorú žalovaná neuhradila. Z listinného dôkazu jednostranného zápočtu mal okresný súd za preukázané, že žalobca dňa 25.05.2017 dohodou o vzájomnom započítaní pohľadávky jednostranne započítal svoju pohľadávku voči žalovanej vo výške 60 Eur, titulom nároku na vrátenie časti kaucie a o túto sumu bola ponížená dlžná čiastka 1.894,51 Eur na sumu 1.834,51 Eur.

4. Pokiaľ išlo o namietanú sumu predmetnej faktúry v časti 360 Eur, keď žalovaná uviedla, že suma 360 Eur mala byť započítaná žalobcom ako časť pohľadávky, ktorá nebola žalovanou uhradená k sume 1.894,51 Eur, nie suma 60 Eur, nakoľko kauciu vo výške 360 Eur žalovaná pri podpísaní zmluvy uhradila, tak k uvedenej obrane okresný súd uviedol, že z listinných dôkazov, ktoré boli predložené žalobcom, bolo preukázané, a to aj z výpovede svedka Z. X., že čiastku 360 Eur zložil pri podpisovaní zmluvy o nájme nebytových priestorov Z. X. dňa 15.12.2013. Z výpisu prehľadovej zostavy za obdobie od 22.07.2015 až do 18.01.2017 okresný súd nezistil, že by čiastku vo výške 360 Eur uhradila žalovaná v prospech účtu žalobcu ako kauciu pri podpise zmluvy o nájme nebytových priestorov. Okresný súd poukázal aj

na e-mailovú komunikáciu medzi žalovanou a pani B. (zamestnankyňou žalobcu), z ktorej nevyplýva, v akej čiastke mala byť kaucia použitá na započítanie elektrickej energie v októbri roku 2016. Z e-mailovej komunikácie mal okresný súd za preukázané, že v apríli roku 2017 žalovaná uznala pohľadávku, že za rok 2016 nezaplatila elektrickú energiu z dôvodu, že bola dlhodobo PN a zhoršil sa jej zdravotný stav. S poukazom aj na výpoveď svedka Z. X., ktorý vo svojej výpovedi potvrdil, že pri odstúpení od zmluvy mu žalovaná dala odstupné vo výške 5.000 Eur alebo 6.000 Eur, v ktorej bola zahrnutá suma za prevádzku krčmy, zariadenia krčmy: nechal tam stoly, televízor, bar, police, kuchyňu, záchod, pec, všetky hnutelné veci, ktoré sa dali odniesť, ako aj alkohol, sa tento svedok nevyjadril tak, že by tam bola započítaná aj kaucia vo výške 360 Eur. Svedok potvrdil, že časť predmetnej kaucie 360 Eur bola použitá na doplatenie elektriny a zvyšok doplatil žalovanej. Svedok potvrdil, že voči žalobcovi nemá žiadne podližnosti a všetko má vysporiadané.

5. Okresný súd poukázal aj na vyjadrenia žalovanej, ktorá uviedla, že iný doklad ako nájomná zmluva neexistuje o zložení sumy 360 Eur. Žalovaná potvrdila, že objekt mala v užívaní od 23.06.2015 do 31.12.2016.

6. Okresný súd vzhľadom k týmto skutočnostiam mal za to, že žalobca svoj nárok riadne preukázal. Žalovaná nepreukázala svoje skutkové tvrdenia ani právne okolnosti, ktoré by spochybňovali alebo vyvracali právny dôvod, výšku alebo pravosť žalobcom uplatnenej pohľadávky, t.j. žalovaná neunesla dôkazné bremeno obrany v časti tvrdenia, že žalobca mal započítať celú kauciu vo výške 360 Eur, ktorá mala byť zložená pri podpise zmluvy o nájme nebytového priestoru dňa 23.06.2015, a preto žalobe žalobcu vyhovel.

7. Okresný súd priznal žalobcovi aj príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to úrok z omeškania vo výške 0,1 % denne z dôvodu, že žalovaná dlžnú sumu neuhradila v lehote splatnosti, v dôsledku čoho sa nasledujúcim dňom so splnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania. Okresný súd priznal úrok z omeškania tak, ako si ho žalobca uplatnil, pretože výška tohto úroku z omeškania vyplynula zo Zmluvy o nájme nebytového priestoru uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa 23.06.2015 z článku IV. bod 14, kde zmluvné strany sa dohodli, že v prípade omeškania platenia faktúr za vyúčtované náklady súvisiace s prenájmom prevádzkovej jednotky (nájomné, za spotrebu elektrickej energie a vody, kúrenia) nájomca zaplatí prenajímateľovi dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,1 % za každý deň z dlžnej sumy, teda s poukazom aj na ust. § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, keďže žalovaná bola v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku, v dôsledku čoho žalobcovi vznikol nárok aj na zmluvne dohodnutý úrok z omeškania.

8. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré trovy mu je žalovaná povinná zaplatiť s tým, že o výške týchto trov rozhodne okresný súd samostatným rozhodnutím.

9. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná. Uviedla, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaná poukázala na to, že okresný súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaného dokazovania nevyplývali, ako aj, že vychádza len z domnienok. Poukázala na výpoveď svedka Z. X.. Svedok vo svojej výpovedi nepotvrdil, že časť kaucie, ktorá bola na nájomnú zmluvu zaplatená, že mala byť použitá na doplatenie elektriny a zvyšok doplatil žalovanej. Svedok mal potvrdiť, že voči žalobcovi nemá žiadne podližnosti a všetko má vysporiadané. Okresný súd sa vysporiadal s námietkou plnenia v časti 300,00 Eur tak, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno. Podľa žalovanej v zmysle ustanovení Zmluvy o nájme nebytového priestoru uzatvorenej dňa 23.06.2015 medzi žalobcom v právnom postavení prenajímateľa a žalovanou v právnom postavení nájomcu je zrejmé, že kaucia vo výške 360,00 Eur zaplatená bola. Je irelevantné, či kauciu uhradil právny predchodca alebo priamo žalovaná. Žalobca nepredložil doklad o tom, že by kaucia nebola bývala uhradená. Z podmienok zmluvy vyplýva, že pokiaľ by táto pri podpísaní zmluvy uhradená nebola, zmluva by nebola podpísaná. Žalovaná mala za to, že istina mala byť ponížená o 300 Eur a zaviazaná mala byť len k úhrade 1.534,51 Eur. Žalovaná navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie tak, že žalovaná je povinná uhradiť istinu vo výške 1.534,51 Eur a žiadnej zo strán nepriznať trovy konania.

10. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 20.03.2018 (č.l. 133 - 134 spisu). Žalobca považoval rozhodnutie okresného súdu za vecne správne, ktoré vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Odvolanie žalovanej považoval žalobca za účelové. Žalobca v prvom rade poukázal na to, že žalovaná nie je právnym nástupcom svedka X.. Tak žalovaná, ako aj svedok X. mali so žalobcom uzatvorené samostatné zmluvy o nájme. Žalovaná žiadnu kauciu v zmysle ust. čl. III. bodu 6. nájmovej zmluvy na účet žalobcu nezložila. Vo vzťahu k objektu, ktorý tvoril predmet nájmu, bola kaucia zložená len zo strany p. Z. X., a to dňa 15.12.2013, ktorý mal v tomto období so žalobcom platne uzavretú nájmnú zmluvu na rovnaký objekt. Pán Z. X. mal objekt v nájme od roku 2013 do 22.06.2015 a žalovaná od 23.06.2015, pričom suma 300 Eur z depozitu, ktorý uhradil p. X., bola použitá na kompenzáciu nedoplatku z faktúry č. 160003554 za dodávku elektrickej energie v období, kedy mal menovaný pán X. objekt v nájme. Prípadná dohoda medzi žalovanou a p. Z. X. nemá vplyv na obsah záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou, pričom žalovaná nemôže s účinnosťou namietat' zánik pohľadávky splnením, resp. neoprávnené použitie depozitu, pokiaľ sama takýto depozit nikdy neuhradila. Žalobca sa stotožnil so záverom okresného súdu, že svoj nárok riadne preukázal, oproti čomu žalovaná nepreukázala okolnosti, ktoré by sponchybňovali základ a výšku žalobcovho nároku a rovnako žalovaná neuniesla dôkazné bremeno v časti tvrdenia, že žalobca mal započítať celú kauciu v sume 360 Eur, ktorá mala byť zložená pri podpise Zmluvy o nájme nebytového priestoru dňa 23.06.2015. Žalobca uviedol, že rozsudok okresného súdu je riadnym spôsobom odôvodnený, nie je svojvoľný, a preto navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny s priznaním trov odvolacieho konania.

11. Vyjadrenie žalobcu bolo postupom okresného súdu doručené právnej zástupkyňi žalovanej s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10 dní podľa podania okresného súdu zo dňa 26.03.2018 (č.l. 137 spisu), ktorú možnosť vyjadrenia žalovaná do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužila.

12. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovanou a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

13. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané žalovanou bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/72/2019-147 zo dňa 16.04.2019, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 14.05.2019 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

14. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne v zmysle obsahu podaného odvolania, ktoré sa nachádza na č.l. 120 spisu, vyjadrila, že podáva riadne a včas odvolanie proti rozhodnutiu Okresného súdu Ružomberok, ktorým bola zaviazaná uhradiť sumu 1.834,51 Eur spolu s príslušenstvom a rovnako bola týmto rozsudkom okresného súdu priznaná žalobcovi aj náhrada trov v rozsahu 100%. Žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla, že odvolanie podáva z dôvodu, keď súd prvej inštancie mal dospieť na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Vzhľadom k tomuto vyjadreniu odvolania v spojení s odôvodnením odvolania, ako aj navrhnutého rozhodnutia, t.j. vyjadreného odvolacieho návrhu v konaní pred krajským súdom, keď žalovaná žiadala zmeniť rozhodnutie okresného súdu tak, že je povinná zaplatiť istinu vo výške 1.534,51 Eur a žiadnej zo strán sa nepriznajú trovy konania, v takto vyvolanom odvolacom konaní na základe podaného odvolania žalovanou krajský súd posudzoval napadnutý rozsudok okresného súdu o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 1.834,51 Eur spolu s príslušenstvom, a to aj s úrokom z omeškania vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, za vyjadrených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP.

15. Žalovaná v odvolaní namietala, že okresný súd nevychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, ale len z domnienok, ako aj, že okresný súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané, osobitne sa má jednať o výpoveď svedka p. Z. X.. Žalovaná namietala spôsob vyhodnotenia svedeckej výpovede p. Z. X., ako aj záver okresného súdu v tom, že nepreukázala plnenie 300 Eur, o ktorú sumu žiadala,

aby žalovaný nárok bol ponížený a žalovaná zaviazaná namiesto sumy 1.834,51 Eur na sumu 1.534,51 Eur, keďže podľa žalovanej a výsledkov vykonaného dokazovania bola žalovanou v právnom postavení nájomcu kaucia vo výške 360 Eur zaplatená.

16. V súvislosti s odvolacím konaním je potrebné poukázať na to, že žalobcom uplatnená pohľadávka vo výške 1.834,51 Eur spolu s príslušenstvom, a to s úrokom z omeškania nebola sporná, spochybňovaná žalovanou ako prefakturácia elektrickej energie od 01.01. do 31.12.2016, vyúčtovanej faktúrou č. 170003754 na sumu 1.894,51 Eur, keďže k tejto fakturácii došlo na základe uzavretej zmluvy o nájme nebytového priestoru medzi žalobcom a žalovanou. Žalovaná sa voči tomuto opodstatnenému nároku žalobcu bránila tým, že z fakturovanej sumy mala byť odpočítaná suma 360 Eur a nielen 60 Eur, z titulu ňou tvrdenej úhrady kaucie vo výške 360 Eur. K žalobcom uplatnenej pohľadávke vyplývajúcej z faktúry č. 170003754 vo výške 1.894,51 Eur krajský súd uvádza, že túto žalobca na základe jednostranného započítania vzájomných pohľadávok medzi žalobcom a žalovanou znížil o sumu 60 Eur na 1.834,51 Eur.

17. Krajský súd mal preukázané, že medzi žalobcom ako prenajímateľom a žalovanou ako nájomcom bola uzavretá Zmluva o nájme nebytového priestoru dňa 23.6.2015, v ktorej okrem iného v čl. III. bodu 5. bolo vyjadrené, že nájomca zloží finančné prostriedky vo výške 360 Eur ku dňu podpísania nájomnej zmluvy, na základe dohody s nájomcom s tým, že finančné prostriedky budú použité na hradenie prípadných nedoplatkov vyplývajúcich zo zmluvy, o čom bude nájomca informovaný, ako aj, že čiastky stiahnuté z finančných prostriedkov sa nájomca zmluvy zaväzuje doplatiť do 10tich dní od doručenia výzvy prenajímateľom. Krajský súd podľa výsledkov vykonaného dokazovania pred okresným súdom, ako aj zo samotného vyjadrenia žalovanej mal potvrdené len to, že iný doklad ako predmetná nájomná zmluva neexistuje o tvrdenom zložení sumy 360 Eur žalovanou. Dôkazné bremeno bolo na žalovanej, ak tvrdila, že zmluvne dohodnutú kauciu 360 Eur žalobcovi zaplatila pri podpísaní Zmluvy o nájme nebytového priestoru zo dňa 23.6.2015. Ak žalovaná platbu tejto sumy nepreukázala, tak zákonite nemôže byť ani jej záväzok na plnenie voči žalobcovi ponížený o túto čiastku, ktorá v rámci prejednávania sporovej veci zostala v časti tvrdeného zaplatenia sumy 300 Eur nedokázaná. Nedošlo ani k nesprávnemu vyhodnoteniu svedeckej výpovede p. Z. X., pretože tento uviedol, že s p. B., t.j. zamestnankyňou žalobcu sa dohodol na tom, že doplatenie elektriny sa uskutoční tak, že sa zoberie časť ním zaplatenej kaucie a zvyšok potom svedok doplatil žalovanej, pretože žalobca už mu nemohol v tejto dobe vystaviť faktúru. Žalovaná, pokiaľ použila obranu o zaplatení kaucie 360 Eur, tak potom mala v tomto smere aj dôkaznú povinnosť. Krajský súd vyhodnotil odvolacie dôvody žalovanej ako neopodstatnené, pretože okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správny skutkový záverom, tieto následne aj správne právne vyhodnotil, preto v podrobnostiach na jeho závery obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd odkazuje za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP.

18. Skutkové závery prijaté okresným súdom mali základ vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Žalovaná mala so žalobcom založený samostatný zmluvný vzťah tak, ako na to poukazoval aj žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej, a to v zmysle uzavretej Zmluvy o nájme nebytového priestoru zo dňa 23.6.2015, preto pri posudzovaní tohto zmluvného vzťahu, vzájomných práv a povinností bolo potrebné vychádzať aj z toho, či žalovaná ako nájomca zložila finančné prostriedky - kauciu vo výške 360 Eur, čo však v konaní pred okresným súdom nedokázala. Vzhľadom k takémuto skutkovému stavu, pri nepreukázaní zaplatenia žalovanou, nemohla byť ani žalobcom uplatnená istina vo výške 1.834,51 Eur ponížená o sumu 300 Eur na 1.534,51 Eur tak, ako sa toho domáhala žalovaná v podanom odvolaní. Krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu, preto vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ktorý ak osobitnými odvolacími dôvodmi nebol napadnutý odvolaním žalovanou, bol rovnako potvrdený ako vecne správny.

19. Krajský súd v zhrňujúcom závere dodáva, že pokiaľ žalovaná chcela na pohľadávku žalobcu, a to na sumu 1.834,51 Eur započítať sumu 300 Eur, tak potom mala povinnosť ňou tvrdenú pohľadávku voči žalobcovi v sume 300 Eur aj preukázať, čo sa jej v konaní pred okresným súdom na základe výsledkov vykonaného dokazovania nepodarilo. Zo strany žalobcu bola v rámci započítania vzájomných pohľadávok akceptovaná len suma 60 Eur, ktorá však bola zostatkom depozitu zaplateného pôvodným nájomcom p. X., ktorý sám vo svojej svedeckej výpovedi potvrdil, že ním zaplatená kaucia vo výške 360 Eur bola časť použitá na doplatenie elektriny a zvyšok z nej sám doplatil žalovanej, pretože svedok p. X. skončil nájom so žalobcom a žalobca z dôvodu skončenia nájmu už nemohol v tej dobe vystaviť faktúru

p. X. ako predchádzajúcemu nájomcovi. Krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť to, oproti postupu žalobcu a predchádzajúceho nájomcu p. Z. X. v časti zostatku týmto svedkom vyplatenej kaucie, ktorá sa vo výške 60 Eur z titulu nevrátenia predchádzajúcemu nájomcovi p. Z. X. vyjadřila na strane žalovanej ako jej pohľadávka na vrátenie časti kaucie 60 Eur, že uvedený postup zo strany žalobcu je bez vplyvu k skutkovým záverom, ktoré boli prijaté na základe výsledkov vykonaného dokazovania, a to, že žalovaná, pokiaľ žiadala oproti žalobcovmu nároku zohľadniť sumu 300 Eur ako ňou tvrdenú uhradenú kauciu, tak potom žalovaná mala dokázať, že takúto sumu kaucie žalobcovi zaplatila, k čomu však nedošlo.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému proti žalovanej bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.